

[Kofod-Svendsen]

at bygge bro til Den Tredje Verden. Det skal vi gøre i betydelig højere grad.

Nu da vi er ved brobyggeriet, vil jeg nævne, at vi i Danmark må bygge tættere forbindelser mellem EF og de øvrige nordiske lande. Her har vi i Danmark nogle særlige forudsætninger, nogle særlige muligheder og nogle særlige udfordringer. Det har vi gjort i mange år. Jeg ser også den øgede interesse, der er f.eks. i Norge for en tættere tilknytning til EF. Vi kan kun håbe, at det ender med, at Norge på et tidspunkt melder sig ind i EF, og at deres politik hænger sammen med den EF-politik, Danmark har stået for.

Til sidst vil jeg sige, at EF skal være åben for alle demokratiske lande i Europa, men samtidig knytte forbindelser til alle lande i verden. Det blev sagt af hr. Duetoft: Vi har i EF-sammenhæng et menneskesyn, en respekt for demokratiet, som vi må værne om. Jeg er helt enig i den grundholdning. Netop i EF har vi jo også set, hvordan man har magtet at viderebringe den respekt for det enkelte menneske, som også er en væsentlig del af vor kulturarv, men ikke mindst denne demokratiske tradition må vi præge EF's fortsatte udvikling med. I den forbindelse vil vi fra Kristeligt Folkepartis side lægge vægt på, at vi fortsat fastholder den deling, der er mellem Parlament, Ministerråd og Kommission, hvor det er væsentligt for os, at den nuværende kompetencefordeling bliver opretholdt. Vi ser ikke, at der er brug for øgede beføjelser til Parlamentet. Vi mener, at det er den deling, som blev fastslået gennem den Fælles Akt, vi nu har brug for.

Her har vi de ydre rammer, nu handler det om at fylde indhold i de ydre rammer og bruge de muligheder, som foreligger. Det er det, vi har brug for. Den jordnære realisme, som statsministeren gav udtryk for, og som dagsordenen er udtryk for, kan vi tilslutte os.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg takke partiernes ordførere for deres tilkendegivelser her i salen i dag; de vil på mange måder være en værdifuld vejledning for regeringen i tilrettelæggelsen af vores holdning til EF-problemerne.

Som debatten er forløbet, ville det nok være konstrueret og malplaceret, hvis jeg ikke anstrengte mig for at svare forholdsvis kort, selv om natten endnu er ung.

Det har været en fordragelig og en saglig debat, og det er jeg taknemlig for. Når jeg skal gøre status nu, springer det mig i ørerne, at det virkelige centrale i debatten består i, at vi har oplevet en stor og på det nærmeste uoverkommelig afstand mellem SF-synspunktet på den ene side og Socialdemokratiets på den anden. Det er jeg ikke utilfreds med.

Hvis jeg skal vurdere SF's dagsorden, må jeg sige, at den er totalt verdensfjern. Selv i Sverige og Norge ville man være dybt bekymret, hvis Folketinget i Danmark gav tilslutning til en sådan dagsorden. Det er også karakteristisk, at det i folketingsalen kun er SF – dette ene parti – som har sådanne synspunkter. SF placerer sig fortsat fuldstændig isoleret i forhold til det øvrige Folketing, og det er jeg heller ikke utilfreds med.

Vi har i dag oplevet et bittert opgør mellem Socialdemokratiet og SF. Vi andre har under denne debat på det nærmeste været statister, men det er jo også ganske behageligt en gang imellem. Sådan har debatten formet sig.

Hr. Gade refererede til § 39 i Delorsudvalgets betænkning. Det er her, man finder betragtningen om, at en beslutning om rapporten bør være en beslutning om at fuldføre hele processen.

Men jeg vil gerne sige i dag, at denne, skal vi kalde det automatik, jo i virkeligheden er et politisk ønske fra komiteen. Det er ikke en økonomisk-monetær betragtning, det er et politisk ønske, men politiske ønsker og tilkendegivelser er nu engang politikernes domæne. Det bestemmer Delorskomiteen ikke. Det gør derimod parlamenterne og regeringerne, og det kommer vi også til at mærke i de kommende års arbejde med at færdigbehandle de temaer, som Delors og hans kollegaer i komiteen har givet deres bud på.

Jeg har heller ikke så mange bemærkninger til hr. Ivar Nørgaards indlæg. Jeg kan ikke tilbageholde den betragtning, at jeg oprigtig talt synes, det er bekymrende, at hr. Ivar Nørgaard er så kritisk over for inflationsbekæmpelsen, som om den politik med de mange devalueringer, hr. Ivar Nørgaard jo selv havde et medansvar for i sin tid, var den rigtige. Det var den jo ikke. Jeg tror, det er vigtigt, at vi fortsat holder os for øje, at inflationsbekæmpelse er en væsentlig EF-opgave.